

vurdering kunne få dagpengemæssige konsekvenser for medlemmet.

I de tilfælde, hvor der måtte blive tale om dagpengemæssige konsekvenser, er det altså ikke selve deltagelsen i blokade m.v., der er afgørende, men alene om medlemmet fortsat kan opfylde de almindelige betingelser for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er arbejdsløshedskasserne, der skal tage stilling til, om der skal være tale om dagpengemæssige konsekvenser. Bliver medlemmet ikke formidlet arbejde på den dag eller de dage, hvor deltagelsen finder sted, vil der ikke være anledning for arbejdsløshedskasserne til at undersøge forholdet nærmere, medmindre der fremkommer oplysninger i forbindelse med den konkrete konflikt, der måtte give anledning hertil.

Når konflikten i Esbjerg er afsluttet, kan Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, hvis man finder anledning til det, anmode de a-kasser, som må formodes i særlig grad at have været berørt af konflikten, om en redegørelse for, i hvilket omfang der er foretaget undersøgelser og truffet afgørelser om eventuelle dagpengemæssige konsekvenser vedrørende ledige, der måtte have deltaget i blokader m.v. i tilknytning til konflikten.

Spm. nr. S 1397

Til forskningsministeren (10/4 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at en person, der opholder sig i udlandet, og som har en dansk tilkøbt mobiltelefon, skal betale for samtalen fra grænsen og til det land, hvor han befinder sig?«

Begrundelse

Hvis en dansker med mobiltelefon kører til Frankrig og en fra Danmark ringer til hans mobiltelefon, skal opringeren kun betale for samtalen til grænsen, hvor så modtageren betaler resten af vejen til Frankrig.

For personer, som kører meget i udlandet, kan det komme som noget af en overraskelse, når de modtager regningen fra telefonselskabet.

Personen med mobiltelefonen har ikke bedt om at blive ringet op og bør derfor ikke pålægges udgifter i forbindelse med samtalen.

Spørgeren er derfor interesseret i ministerens holdning, hvilke regler der ligger til grund for ordningen, og om det er noget, ministeren kan ændre, eller om Folketinget skal træffe beslutning.

Svar (21/4 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Den daværende minister for kommunikation og turisme besvarede den 3. marts 1993 spørgsmål nr. S 474, S 475 og S 476 stillet af folketingsmedlem Niels Højland (FP) om samme emne.

Der er heri gjort rede for baggrunden for takseringsprincippet. Det fremgår heraf, at der i de internationale aftaler om takseringsprincipper for GSM-mobiltelefontrafik anbefales det såkaldte B-takseringsprincip, der indebærer, at det er den kaldte (roamed) abonnent, der betaler for viderestillingen fra hjemlandet.

Det kan i den forbindelse oplyses, at de to danske GSM-operatører ved etableringen af tjenesten i foråret 1992 fik godkendt takseringsprincipper i overensstemmelse med disse anbefalinger.

Takseringsprincippet indebærer, at den abonnent, der ringer op til mobiltelefonen, kun betaler den på forhånd kendte takst, dvs. taksten for opkald til danske mobiltelefonabonnenter, der befinder sig i Danmark. Modtageren betaler selv for viderestillingen til det land, hvori vedkommende befinder sig.

Når mobiloperatørerne har ønsket at få godkendt et system, hvor det er modtageren, der betaler for udlandsforlængelsen, skyldes det navnlig hensynet til den abonnent, der ringer op til mobiltelefonabonnenten. Den abonnent, der ringer op, vil nemlig ikke kunne vide, om den kaldte mobilabonnent (B-abonnenten) befinder sig i Danmark eller i udlandet.

Hvis den, der ringer op (A-abonnenten), skulle betale for hele samtalen, ville vedkommende med rette kunne påberåbe sig uforskyldt at blive pålignet en ekstra trafikafgift af ukendt størrelse.

Derimod vil den kaldte mobiltelefonabonnent være bevidst om ekstrataksten ved opkald fra hjemlandet og vil derfor selv kunne afbryde en given samtale, hvis han ikke ønsker at betale viderestillingstaksten for det ankommande opkald.

På NMT-området har takseringsprincippet indtil 1. januar 1993 været, at opkald fra Dan-